

Nr 117

Av herr **Hansson m. fl.**, om vissa länsskogsvaltjänsters förändring till tjänster som förste skogsvaktare.

I sina anslagsäskanden för budgetåret 1955/56 har kungl. skogsstyrelsen bl. a. föreslagit, att ett antal tjänster såsom länsskogsvaltare skall förändras till tjänster som förste länsskogsvaltare. I sin motivering framhåller skogsstyrelsen, att den endast i begränsad omfattning funnit sig böra inkomma med förslag om tjänsteförändringar och personalförstärkningar, enär styrelsen funnit påkallat att ingå till Kungl. Maj:t med en särskild framställning om att en allmän omprövning av skogsvårdsstyrelsernas organisation, personaluppsättning och personalens löneställning m. m. måtte verkställas av särskilt tillkallade sakkunniga. I fråga om de ovannämnda länsskogsvaltjänsterna rör det sig emellertid om befattningar, vilka är förenade med särskilt kvalificerade arbetsgörömål såsom föreståndarskap för skogsvårdsgård eller därmed i ansvarshänseende likställda arbetsuppgifter. Skogsstyrelsen erinrar om att riksdagen alltid tidigare bifallit förslag om inrättande av förste länsskogsvaltarbefattningar i dylika fall. Statens lönenämnd fann vid sin granskning av skogsstyrelsens förslag att i fråga om sex av de föreslagna befattningarna såsom förste länsskogsvaltare rörde det sig om tjänster som föreståndare för skogsvårdsgårdar. Då enligt hittills tillämpade principer föreståndare för skogsvårdsgård borde inneha tjänst såsom förste länsskogsvaltare, tillstyrkte lönenämnden inrättandet av sex förste länsskogsvaltartjänster, nämligen en i Stockholms län, två i vardera Västerbottens och Norrbottens län samt en i Västmanlands län. Departementschefen har emellertid icke funnit anledning föreslå några förändringar i fråga om länsskogsvaltartjänsterna.

På grund av vad som här förevarit vill vi erinra om att redan 1944 års skogsvårdsstyrelseutredning i sitt förslag framhöll, att vissa arbetsuppgifter, som utföres av skogsvårdsstyrelsernas skogsskoleutbildade personal, är särskilt kvalificerade. Detta gällde framför allt i fråga om de befattningshavare, som var föreståndare för skogsvårdsgårdarna.

Utredningen föreslog därför, att ett antal befattningar skulle inrättas för skogsskoleutbildad personal, vilkas innehavare skulle placeras i högre löneställning än övriga befattningshavare med motsvarande utbildning. Skogsvårdsstyrelseutredningens förslag föranledde en proposition till 1946 års riksdag, vari föredragande departementschefen bl. a. föreslog, att befattningar såsom förste distriktsskogsmästare (förste länsskogsvaltare) skulle finnas inrättade vid de 12 skogsvårdsstyrelser, som då hade skogsvårdsgår-

dar. Riksdagen biföll propositionen i denna del. I och med att antalet skogsvårdsgårdar utökats har förslag senare förelagts riksdagen om inrättande av förste länsskogvaktartjänster för föreståndarna för dessa skogsvårdsgårdar, och även dessa förslag har av riksdagen bifallits. Det synes sålunda stå i full överensstämmelse med hittills tillämpade principer, att föreståndaren för skogsvårdsgård skall inneha befattning såsom förste länsskogvaktare, och det kan icke, även om hänsyn tas till den förebådade utredningen angående skogsvårdsstyrelsernas organisation m. m., anses riktigt att nu göra ett avsteg från denna princip.

Med stöd av vad ovan anförts får vi därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta att en tjänst som länsskogvaktare i Ca 17 vid skogsvårdsstyrelsen i Stockholms län samt två tjänster som länsskogvaktare i Ca 17 vid vardera av skogsvårdsstyrelserna i Västerbottens och Norrbottens län omändras till tjänster som förste länsskogvaktare i Ca 19 samt att en tjänst som länsskogvaktare i Ce 17 vid skogsvårdsstyrelsen i Västmanlands län omändras till förste länsskogvaktare i Ce 19.

Stockholm den 25 januari 1955

Nils B. Hansson

Lars E. Andersson

Johan Persson

Rudolf Boman

Uno Olofsson

And. E. Johansson